

Underbilag 3 til Bilag I.

Retslægeraadet.

København, den 21. Marts 1935.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af Justitsministeriets Skrivelse af 20. Marts 1935, Journ. Nr. 1931/3937, vedrørende et af Sundhedsstyrelsen fremsat Ændringsforslag til Forslag til Lov om Retslægeraadet skal Raadet udtale følgende:

Det foreliggende Ændringsforslag giver ikke Raadet Anledning til at ændre de i dets tidligere Skrivelser, senest dets Skrivelse af 12. Marts 1935 til Justitsministeriet fremsatte Anskuelser.

Vedrørende Forslaget til ny § 2 bemærkes:

ad 1) at det allerede nu er Regelen, at Erklæringer, afgivet af Universitetets retsmedicinske Institut og andre ligestillede Institutter, ikke forelægges Raadet, medmindre der er særlig Anledning dertil. Fra Statens Seruminstitut har der, saa vidt en foreløbig Undersøgelse har kunnet godtgøre, gennem flere Aar højst foreligget en enkelt Erklæring for Raadet. En Lovfæstelse af den Tilstand, som saaledes allerede foreligger, synes fuldstændig upaakrævet og vil kun give Anledning til Vanskeligheder.

ad 2) Som det er Ministeriet bekendt, forelægges Erklæringer i Paternitets-sager fra Embedslæger vedrørende Avlingstid ikke Retslægeraadet, medmindre Sagen giver Anledning til særlig Tvivl. En tilsvarende Ordning er, saa vidt Raadet bekendt, af Justitsministeriet søgt gennemført ogsaa i København, og Raadet har intet at erindre imod, at den Ordning, der gælder for Provinsen, saa vidt muligt tilsvarende indføres i København.

ad 3) og 4) Raadet maa med Hensyn til disse Punkter ganske henholde sig til det af Raadet tidligere udtalte. Raadet er i sine Synspunkter i fuld Overensstemmelse med de Tanker, hvorom der efter indgaaende Drøftelse opnaaedes Enighed i Udvalget angaaende Retslægeraadets Organisation og Arbejdsmetode, bortset fra det senest tilkomne Medlem. Der er i Motiveringen for det foreliggende Ændringsforslag fra Sundhedsstyrelsen ikke anført noget som helst af Betydning, som ikke allerede Gang paa Gang har været indgaaende drøftet i Udvalget, og der ses ikke nu fremdraget nye Momenter af nogen Relevans. Navnlig det stillede Forslag til ny § 2 giver Raadet det Indtryk, at det foreliggende Forslag er hastigt udarbejdet uden noget nærmere Kendskab til de praktisk-teoretiske Spørgsmaal, Paragraffen vedrører.

ad Forslag til § 5, Stykke 1, 3die Linie) Raadet har tidligere fremhævet, at Adgangen til mundtlig Forhandling med Læger, der har afgivet Erklæring i de Raadet forelagte Sager, er tænkt som en Imødekommenhed mod vedkommende Læge, og Raadet vilde mene, at det vilde være en ikke ringe Svækkelse af Lovfor-slagets moderne Aand, hvis denne Bestemmelse slettedes, idet den ogsaa har den Betydning at skabe et mere levende Billede af den paagældende Sag for Raadets Medlemmer.